

Polský stát pod nadvládou židovské menšiny

Polsko s Davidovou hvězdou v pozadí

Nemůžeme spolu se Židy předstírat, že s nimi budujeme polský stát s výraznou převahou katolického národa, když ve skutečnosti probíhá proces přesně opačný!

Židovská menšina v Polsku, která se zde skrývá převážně za polsky znějícími příjmeními, je odhadována asi na 2,5 % obyvatelstva, ovšem jejich počet může být výrazně větší. Tato menšina má za minulých padesát let na svědomí dvojnásobnou krádež majetku Poláků. Po roce 1945 židovsko-komunistická moc zestátnila polské majetky, pro roce 1989 pak židovské vlády v Polsku zaštitily rozkrádání majetku produktivního, finančního, bankovního i obecného, který byl vytvořen polským národem. Stejná menšina rovněž zaštiťuje výprodej polské země. Jsou však i jiné židovské zločiny, spáchané na polském národě. Židovští komunisté ze Sovětského svazu nesou odpovědnost za vyvraždění válečných zajatců i polské inteligence po 1. 9. 1939 – v Katyni, v Miednoje, Ostaszkowie, Charkově, Starobielsku a v Kozielsku. Byla to pomsta za zmaření pokusu o rozšíření židovského komunismu na celou Evropu v roce 1920!

V letech 1944-1956 židovsko-komunistická vláda v Polsku zavraždila 600 000 Poláků. Nezdařilo se přijetí rezoluce OSN, která odsuzovala komunismus za zločiny proti lidskosti, které si vyžádaly životy dalších 100-120 tisíc lidských bytostí! Je jasné, že rezoluce nemohla v OSN projít. Kdyby byla schválena, zodpovědnost za nejstrašnější vraždy v dějinách by padla na Židy – tvůrce a vůdce komunismu, a zda by potom ještě mohli po roce 1989 opanovat vlády všech evropských zemí států a budovat svůj judeo-evropský stát – Evropskou unii?

Po výnosu židovské vlády o pádu komunismu v Polsku obsadili Židé více než 60 % míst v sejmu a senátu. My Poláci pak již jen pláčeme nad schvalováním protipolských, protinárodních zákonů! Židé zaujímají rozhodující místa ve většině a možná ve všech stranách, zastoupených v sejmu Rzeczypospolitej. Veřejně vystupují proti polskému katolictví, proti národním zájmům i proti polskému státu jako takovému. Veřejně vystupují za vybudování judeo-evropského státu, Evropské unie, i když někteří z nich z taktických důvodů předstírají, že jsou proti ní! Přesto však vždy, kdy je třeba hájit zájmy polského národa, přistoupí na všechny požadavky evropského i světového židovského zednářstva, jehož zájmy jsou bez výjimky nepřátelské Polákům i celé křesťanské civilizaci.

Pod záminkou demografického poklesu národa pokračuje vláda v imigrační politice. V praxi jde o vytváření nabídky pro národ, který prokazuje mimořádnou schopnost zabydlovat se v Polsku. Na víza do Polska již v Izraeli čeká přibližně milion Židů s vrozenou přizpůsobivostí cizímu prostředí. Cílem je maximálně oslabit polský národní život! Na východě marně čekají miliony Poláků na repatriaci a přibližně dalších 20 až 30 milionů ve světě je zbaveno volebního práva do sejmu.

Současný polský prezident vystupuje hlasitě proti polskému nacionalismu, ale nikdy nezapomene vyzdvihnout nacionalismus židovský. V Polsku, v naší vlasti, se pořádá tolik festivalů židovské kultury, jako snad ani v Izraeli! Vnucuje se otázka, zda je Polsko ještě vůbec státem Poláků, když jednou z nejváženějších a nejvýznamnějších osob v Polsku je izraelský velvyslanec, který si drze osobuje právo vytykat nám, Polákům,

antisemitismus? A navíc to dělá naprosto samozřejmě a beztrestně! Snad jedině Gomulka, první tajemník Polské sjednocené dělnické strany byl Polák, a přestože komunist, v roce 1968 vypověděl z Polska židovské bandity z UB (Úřadu bezpečnosti), tedy organizace, která nastolila zločinný židovský systém nadvlády nad Poláky! Udělal to však nedůsledně a dodnes za jeho „hudlařství“ od 13. 12. 1981 těžce platíme. Přesto si však zaslouží přinejmenším pamětní desku jako první a zatím poslední Polák, který se pokusil o nápravu – ve svých důsledcích tragické – chyby krále Kazimíra Velikého. Snad proto „Velikého“, že Židům dovolil usazovat se v Polsku.

Důsledkem nepokojů, které byly zinscenovány Židy v prosinci 1970, ztratil Gomulka svůj úřad, ale polský národ za ně zaplatil krví. Židům se však tenkrát ještě nepodařilo zmocnit se plně vlády. Prvním tajemníkem PSPD se stal E. Gierek (zlatá doba polského hospodářství), který však neměl takovou odvahu jako W. Gomulka a v červnu 1976 rozkázal „zatopit“ namísto Židům – Polákům. Kvůli událostem židovského srpna 1980 E. Gierek odstoupil. Tím skončila krátká epizoda polských vlád po roce 1945 v rámci Polské lidové republiky. Důsledkem zavedení stanného práva bylo zavraždění kolem „pouhé“ stovky Poláků! V celém období židovské PLR bylo zavražděno také mnoho kněží. K zatím poslední vraždě kněze došlo roku 1990, kdy Polsko bylo již „nezávislé“. Všechny zmíněné i neznámé zločiny byly samozřejmě naprosto beztrestné – a to až dodnes! Kdyby snad měl někdo pochybnosti, v jakých rukách je v současnosti vláda nad Polskem, ať o všem zde řečeném přemýšlí! Postupující systém judeo-státu Evropské unie si evidentně vynutí likvidaci polského státu. Židé v polském prostředí s mezinárodní podporou za zády si jistě poradí a polský národ, který je od roku 1989 systematicky zbavován materiálních základů existence, bude muset zmizet – a také již mizí, zaniká! Židé v Polsku, mající podporu své světové diaspory, nemají jinou cestu jak vykořenit polské katolictví než pomocí morální a finanční likvidace polského národa.

Národ, zbavený výrobních prostředků a okrádaný o příjmy z vlastní produkce, a navíc zdecimovaný tzv. kulturní reformou z roku 2000, která drasticky snížila úroveň vzdělávání a zlikvidovala střední odborné školství, tedy musí přestat existovat. Takové jsou neúprosné zákony ekonomiky a židovského liberálního „pokroku“ v Polsku. Ničena je rovněž ochrana zdraví Poláků, ale díky vytrvalé a usilovné práci – bídě placených pracovníků ve zdravotnictví i díky lékařské etice, která se zatím liberalizaci – čti: judaizaci – nepoddává, je průměrná úroveň zdravotnictví v Polsku i přesto vyšší než v mnoha zemích na Západě včetně USA. Vypovídají o tom statistiky. Zástup „užitečných idiotů“ však má na svědomí smutnou skutečnost, že i mnozí lékaři podléhají vábivým úskokům inženýrů liberálního „pokroku“ a volají po privatizaci nemocnic a lékařských služeb. Protipolští agenti i svedení hlupáci chtějí zbavit rychle chudnoucí Poláky ochrany zdraví, která náleží všem lidem bez ohledu na jejich materiální postavení. Z těchto důvodů musí být Židé zbaveni všech veřejných funkcí v polském státu i neoprávněně přisvojeného národního polského majetku. Toho se musíme bezpodmínečně domáhat, pokud chceme přežít – nejen jako polský národ, ale i jako lidé – Nežidé! Naše národní povědomí však po roce 1989 pod vlivem požídivštěných masmédií podlehl značné erozi. Jestli tomu ještě včas odoláme a znovu vybudujeme a zachráníme polský stát před likvidací – to je otázka a jádro problému.

Polské zákonodárství je povinno zakázat veškerá ustanovení, která mají negativní vliv na formování práva, osvětových programů i na život našeho národa. Judaizace

celé naší křesťanské kultury povede k její degeneraci a zničení. Za protipolské zásahy do polské kultury jsou Židé vyznamenáváni vládnoucími činiteli a vedoucími představiteli masmédií, kteří pocházejí téměř bez výjimky z řad téhož národa! Bezradně a bezmocně tomu jen přihlížíme a naše tragedie spočívá v tom, že část z nás, která je ohlupována židovskými masmédií, to má stále ještě za „bernou minci“. V celém Polsku existuje jediná rozhlasová stanice „Radio Maryja“, která přes všechny nedostatky ještě nesměle vzdoruje útokům. Chvála Bohu však působí prospěšně k nezměrné zuřivosti protipolských masmédií a jim přísluhujících filosemitských lokajů.

Pokud státním zákonodárstvím nepodpoříme křesťanskou etiku, tj. katolickou morálku ve všech oblastech občanského života, pak jednou po zániku judeoevropské unie již nenajdeme polský národ!

Ke konci diktatury judeounie stejně dříve či později dojde – jako tomu bylo v případě předešlých státních útvarů, vytvořených Židy. Odlidštěný a zateizovaný organismus státu, zapojení do zdegenerovaného daňového systému i sám finanční systém, který je na státu nezávislý, stále rychleji ničí hospodářství, přírodní prostředí i samotného člověka (a v Polsku již s tím máme přebohaté zkušenosti!). Od doby pokřesťanského Izraele přes Sovětský svaz až po diktaturu evropské judeounie jde o jasné znamení smrti již od okamžiku zrození!

Důvod pro zavedení skutečně polského zákonodárství vyplývá z nutnosti chránit polský národ, jeho životní práva a zájmy. Plyne to také z židovské mentality, která se utvářela po tisíciletí a je nerozlučně spojena s nepřátelstvím a nenávisť vůči všem Nežidům, a zvláště pak proti katolickým národům, jakým je i národ polský. Do dnešní doby je židovská morálka založena na rabínském talmudismu, který je divoce šovinistický a nepřátelský vůči křesťanské víře. Na tom je založeno i židovské zákonodárství a právní systém dnešního Izraele, který je ve skutečnosti státem, konfesijně potlačujícím i vlastní menšiny.

Pokud někdo prosazuje liberalismus ve jménu svobody a tolerance pro lidi i národy – má tím větší povinnost domáhat se prosazení zákonodárství, které by definitivně zakázalo vychovávat a indoktrinovat lidi v duchu rabínského talmudismu i jím inspirovanými ideologiemi: komunismem, socialismem, liberalismem, globalizací a dalšími v duchu rasismu, nepřátelství, nenávisť a netolerance vůči všem, kdo nejsou Židy.

Dnes ovšem máme ve všech světových médiích co dělat s jevem právě opačným – s vysmíváním, ponižováním, negováním i likvidováním všech náboženství – kromě jediného, tj. náboženství židovského!

Domáhat se záležitostí obrany práv svého národa nemá nic společného s antisemitismem, interpretovaným jako nenávisť vůči Židům. Také to neznamená snahu zbavit je práv národnostní menšiny, ale jde pouze o obranu života domácího hostitelského národa. Menšina, která cílevědomě směřuje k podřízení resp. přímo zničení státu a národa, kde žije, však musí být zbavena vlivu ve všech sférách veřejné působnosti! Židovský způsob chápání práva nesmí vtisknout svou pečeť do žádné oblasti života katolického polského národa.

Židovské a zednářské prostředí v Polsku, které si od roku 1926 navyklo držet politickou nadvládu nad polským národem, by nás mělo přimět k přemýšlení a konání ve smyslu alternativy: Buď my – nebo oni! A ovšem také v druhém případě k vědomí prohraného zápasu za bytí národa!

O takové alternativě bychom však neměli ani na chvíli uvažovat a vůbec by nám neměla přijít na mysl, protože ponižuje naši národní čest a důstojnost. My a pouze my – polský národ – máme nezadatelné právo na tuto zemi i na vymezování a určování podmínek pro existenci našeho národa i těch národnostních menšin, které chtějí s námi společně žít a pracovat. Naše zákonodárství je nadřazeno jejich zákonodárství. Musíme se však zařídit podle katolického učení a víry. To pak poskytne záruku ochrany, úcty i rovnoprávnosti všem obyvatelům státu. Naše katolická víra nám zabráňuje pronásledovat a likvidovat jiné národy, a Poláci tohoto příkazu byli vždy poslušni. Bylo by porušením příkazu víry pronásledovat Židy a židovský národ jako takový. Naše katolická víra však nám nezabráňuje v tom, abychom ji obhajovali a stejně tak nám nezabráňuje hájit svůj národ. Právě naopak nám takovou obranu příkazuje a posvěcuje ji. Katolíci rovněž nikdy nebudou vyzývat k likvidaci rabínského talmudismu, který ovšem právem považujeme za falešné náboženství. Židovský národ již téměř 2 000 let vězí v šovinistickém náboženství, které je mladší než křesťanství. Židy mohou mnohem spíše zničit jeho vlastní hříchy, spáchané na jiných i na svém vlastním národu. Stále však má ještě šanci k návratu.

My katolíci máme povinnost modlit se o milost návratu Židů, kteří lpí na svém zničujícím šílenství. Rozhodování o polském státu však musí být vyhrazeno výlučně nám samým – tj. Polákům!

Kdykoli se někdo snaží pochopit a ukázat šílenství pochmurné židovské mentality, je okamžitě „zaplaven“ filosemitismem Poláků všech odstínů. Když zde pominu poctivé hlupáky, kteří nechápou vlastní zradu národních zájmů, představuje filosemitismus postoj, který je hoden nejhlubšího zatracení a ovšem také sankcionování podle trestního zákona v důsledku židovské zrady a nenávisti.

Dariusz Kosiur

Pramen: Polski Niezależny Związek Patriotyczny – Katolicko-Narodowy Ruch Oporu kontrreformacji i kontrjudaizacji